

Dr. Gheorghe D. Vintilă

1895-1978

Medic, colecționar de artă

- Bursier al Liceului Sf. Sava din București.
- Absolvent al Facultății de Medicină București, specialitatea medicină internă și ginecologie.
- Doctor în medicină și chirurgie
- Medic intern la Institutul Maternitatea a Eforiei Spitalelor Civile din București.
- Medic la Sanatoriul CTC Carmon Sylva, județul Constanța.
- Medic primar, director, inspector al institutului de Nașteri și Ginecologie din Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, Ministerul Muncii.
- Medic primar, director al Institutului de Nașteri „Mihail Ghica” București.
- Asistent universitar, Conferențiar al Facultății de Medicină București.
- Medic specialist, șef al Maternității din Spitalul Unificat Pucioasa.
- Muzeograf principal al Muzeului de Artă Constanța.
- Decorat cu Coroana Românei în grad de Cavaler 1935.
- Premiul „Lazăr” al Academiei Române 1936.
- Premiul „Profesor dr. Riegler” al Academiei Române 1940.
- Meritul Sanitar 1964.
- Pensie de merit pentru donația de la Topalu 1964.
- Ordinul Cultural clasa a II-a 1970.

1960 – Donează Primăriei din comuna Topalu județul Constanța o parte din colecția sa de artă (228 de opere), pe baza cărora ia ființă, în localitate, muzeul ce poartă numele părinților donatorului „Dinu și Sevasta Vintilă”.

1961 – Donează Muzeului de Artă Constanța 47 de lucrări semnate de Ștefan Luchian, Theodor Pallady, Gheorghe Petrașcu, Nicolae N. Tonitza, Nicolae Dărăscu, Francisc Srato ș.a.

1971 – Donează Bibliotecii Județene „I. N. Roman” din Constanța un fond de carte, periodice, documente, fotografii ș.a.

Argument

Doctorul Gheorghe D. Vintilă a avut o colecție de 340 de opere, din care a donat, în 1960, Primăriei comunei sale natale, Topalu din județul Constanța, 228 de opere (180 pictură, 16 sculptură, 32 grafică), cu care s-a alcătuit muzeul de artă din această localitate, muzeu ce poartă numele părinților donatorului - Dinu și Sevasta Vintilă, învățători ai școlii din Topalu la finele veacului al XIX-lea și începutul celui de-al XX-lea.

Un an mai târziu, în 1961, la înființarea Muzeului de Artă Constanța, dr. Gheorghe D. Vintilă donează noii instituții 47 opere (39 pictură, 3 sculptură, 5 grafică)¹⁾.

Între 1962-1973, la rugămintea noastră, dr. Gheorghe D. Vintilă oferă, spre achiziționare muzeului constănțean, tot ceea ce mai rămăsese din colecția sa, adică 65 de lucrări.

În anul 1971 Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” din Constanța primește donația dr. Gheorghe D. Vintilă, reprezentând un fond important de carte, documente, lucrări de specialitate proprii, editate sau în manuscris ș.a.

Muzeul „Dinu și Sevasta Vintilă” din comuna Topalu este o unitate cunoscută tuturor muzeelor din țară²⁾, colecționarilor, criticilor, artiștilor, prin informații scrise sau prin contactul direct cu această unitate muzeală.

I-au cercetat patrimoniul, încă din 1961, criticii Barbu Brezeanu, Georgeta Peleanu, Ștefan Dițescu, Doina Schöbel, Hariton Clonaru, Paula Constantinescu, Dana Herbay, Alexandru Măciucă, Radu Ionescu, Călin Demetrescu ș.a.

Toate cataloagele marilor retrospective organizate de către Muzeul Național de Artă al României în perioada 1964 până după 2005 includ și opere din patrimoniul Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă din Topalu, participante în expozițiile respective.

Au scris despre lucrările de excepție ale acestui muzeu criticii: Radu Bogdan, Mihai Drîșcu, Petre Oprea, Florica Cruceru și Dr. Gheorghe Vintilă.

S-au editat în 3 ediții cataloage rezonate ale muzeului din Topalu: în 1967 - autor Caliopi Olaru, în 1970 și 1982 - autor Florica Cruceru (toate epuizate); s-au tipărit în 1960 și 1963 pliante și cărți poștale ilustrate.

Cunoscător deplin, prin implicarea noastră directă în activitatea muzeală a unităților de profil din orașul și județul Constanța între anii 1961-1984, am considerat că avem obligația de a scrie o carte care să informeze publicul și să pună în drepturile firești, legitime, donatorul și colecția dăruită comunei sale natale, asumându-ne acoperirea a tot ceea ce este necesar pentru împlinirea unui asemenea demers.

*Florica Cruceru,
mai 2006*

¹⁾ *Lucrările au fost expuse în Muzeul de Artă Constanța din luna mai 1961; perfectarea actului de donație s-a făcut în 1962; ea cuprinde lucrări de pictură: I. Andreescu-2 lucrări; Al. Ciucurencu-1; Șt. Dimitrescu-1; D. Ghiță-1; N. Grigorescu-2; Șt. Luchian-2; Al. Padina-1; Th. Pallady-7; Gh. Petrașcu-10; C. Piliuță-2; C. Ressu-1; Fr. Șirato-2; N. Tonitza-7. Grafică semnate de Pallady, Tonitza și Bălțatu. Sculpturi semnate de O. Han și C. Medrea.*

²⁾ *Ioan Opriș, Muzeu și Colecții din România, Ed. Enciclopedică, București 2002.*

Prefața

Doctorul Gheorghe D. Vintilă s-a născut în comuna Topalu din județul Constanța, la 10 mai 1898, fiind primul copil al învățătorilor comunei, Dinu și Sevasta Vintilă.

I-au urmat fratele său, Constantin Vintilă, ofițer de carieră, mort în al doilea război mondial, pe frontul de la Budapesta, în 1945, și Corina Vintilă-Nanu, absolventă a Facultății de Litere din București, unde a și profesat.

Primul copil al familiei a urmat și absolvit Facultatea de Medicină din București, între 1918-1924. Un an mai târziu obține diploma de doctor în medicină cu specialitatea medicină internă și ginecologie.

Dr. Vintilă începe activitatea profesională încă din 1920, încheind-o în 1969. Ea apare parțial detaliată în extrasul de activitate pe care l-a întocmit el însuși când și-a prezentat candidatura de conferențiar la catedra de obstetrică și ginecologie a Facultății de Medicină din București.

Prin coroborarea datelor și informațiilor se conturează o personalitate puternică, a unui foarte bun profesionist, activ, cum se vede, în plan profesional, în principal între anii 1924-1955. Decorațiile, distincțiile și premiile sale primite în această perioadă confirmă cele de mai sus.

De-a lungul timpului a colaborat cu personalități ale medicinei românești, așa cum rezultă din lucrările ale căror titluri sunt înserate în extras.

A păstrat peste ani, prietenii, s-a bucurat de stima și prețuirea unora dintre colegii de breaslă, cum reiese din corespondența pe care a avut-o cu unii dintre aceștia.

Pasionat colecționar de artă și generos donator, dr. Gheorghe D. Vintilă și-a adunat colecția de 340 opere de-a lungul câtorva decenii, acumulând la început un fond modest ca valoare artistică, reprezentând un număr de peste 30 de lucrări.

După ce îl cunoaște pe sculptorul Oscar Han va achiziționa opere, urmând sfaturile acestuia. Sub directa îndrumare a prietenului său va vizita atelierele artiștilor: Dărăscu, L. Grigorescu, Ressu, Mütznér ș.a; și expozițiile: Bitzan, Iftodi, Ioanid, Vânătoru, Almășan, Crăciun, Piliuță. Nu a neglijat, în același scop nici colecționarii: dr. I.N. Dona, dr. A. Siligeanu, dr. Gh. Bușulenga sau Lazăr Munteanu, H. Asnavorian, Elvira Godeanu ș.a. de la care a cumpărat opere de certă valoare. Alteori achizițiile s-au făcut de la familiile pictorilor decedați: Paciurea, Henția, V. Popescu, Șt. Dimitrescu, M. Vâlsan, Al. Salmari, I. Thodorescu Sion ș.a.

Așa se explică faptul că în colecția dr. Vintilă au intrat opere semnate de Ioan Andreescu, Ștefan Luchian, Dimitrie Paciurea, Theodor Pallady, Gheorghe Petrașcu, Nicolae N. Tonitza, Francisc Șirato, Vasile Popescu, Nicolae Dărăscu, Ștefan Dimitrescu, Camil Ressu, Jean Al. Steriadi și alții. În acest ansamblu strălucesc, în unele cazuri, nu numai prin calitatea lor de excepție, ci și prin numărul lor; 25 lucrări semnate de N. N. Tonitza, 19 datorate lui Th. Pallady, 23 de Gh. Petrașcu, 12 de N. Dărăscu, 9 de C. Ressu, 8 de Fr. Șirato, 7 de

Șt. Dimitrescu și exemplele se pot continua. Toată această zestre a intrat prin donații și achiziții, în patrimoniul muzeelor din Topalu și Constanța.

Donația cea mai valoroasă numeric și calitativ, privind grupul artiștilor reprezentativi în principal pentru perioada interbelică, este cea de 228 de opere făcută în anul 1960 Primăriei comunei sale natale, Topalu. Actul donat se află în arhiva primăriei și un exemplar în arhiva Muzeului de Artă Constanța¹⁾.

Constatând posibilitatea dispariției personalității acestui mare donator și a donațiilor sale din memoria contemporanilor și pericolul dezinformării viitorimii²⁾, dar mai ales pericolul disipării patrimoniului Muzeului "Dinu și Sevasta Vintilă", a schimbării personalității acestui muzeu³⁾ citorit anume la Topalu - unde trebuie să rămână - ne-am propus alcătuirea acestui volum.

Prin documente și imagini punem în evidență viața de medic și colecționar a doctorului Gheorghe D. Vintilă, precum și componența originară patrimonială a Muzeului "Dinu și Sevasta Vintilă".

Toate acestea, cititorul le poate găsi adunate în acest volum.

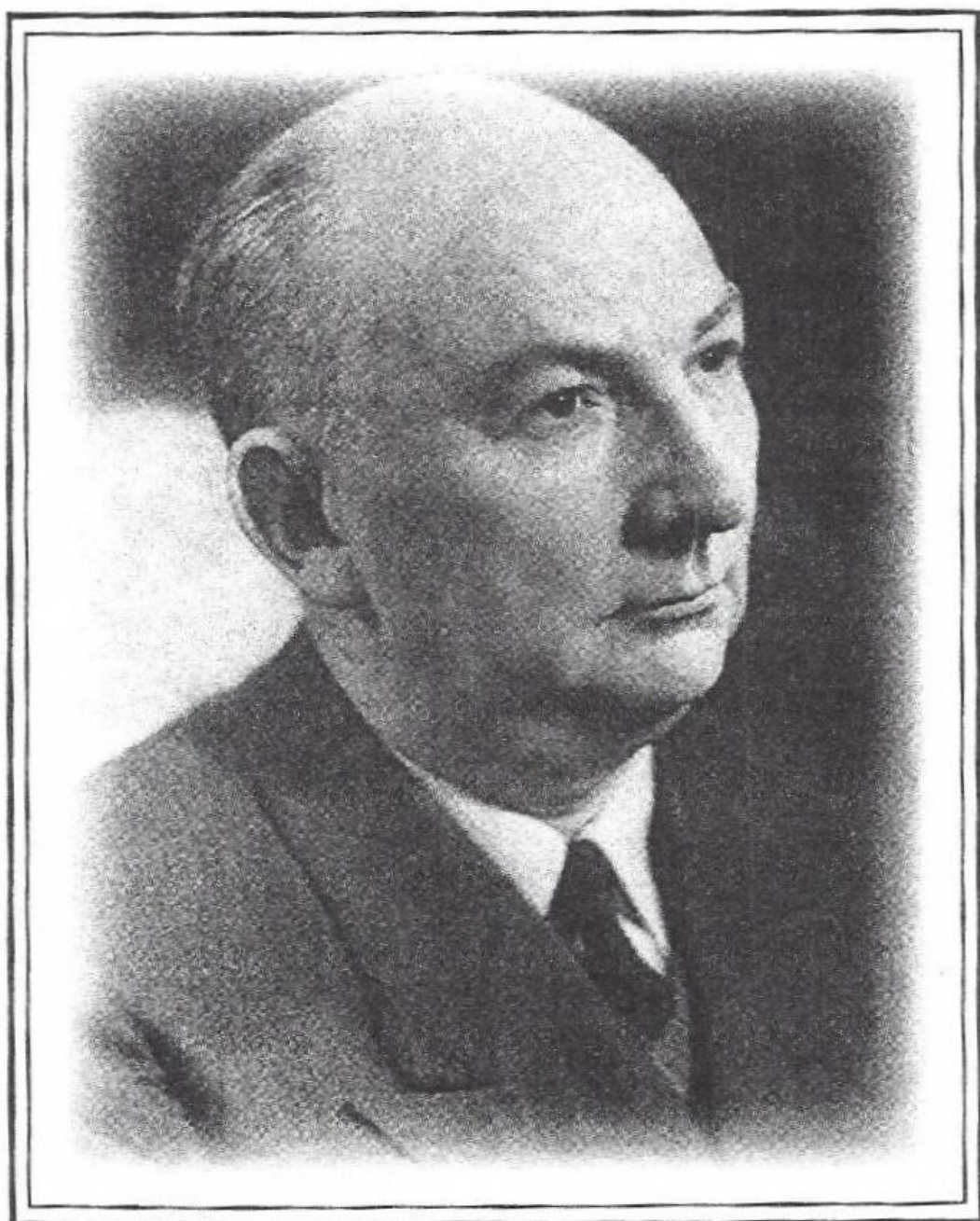
Florica Cruceru
iunie 2006

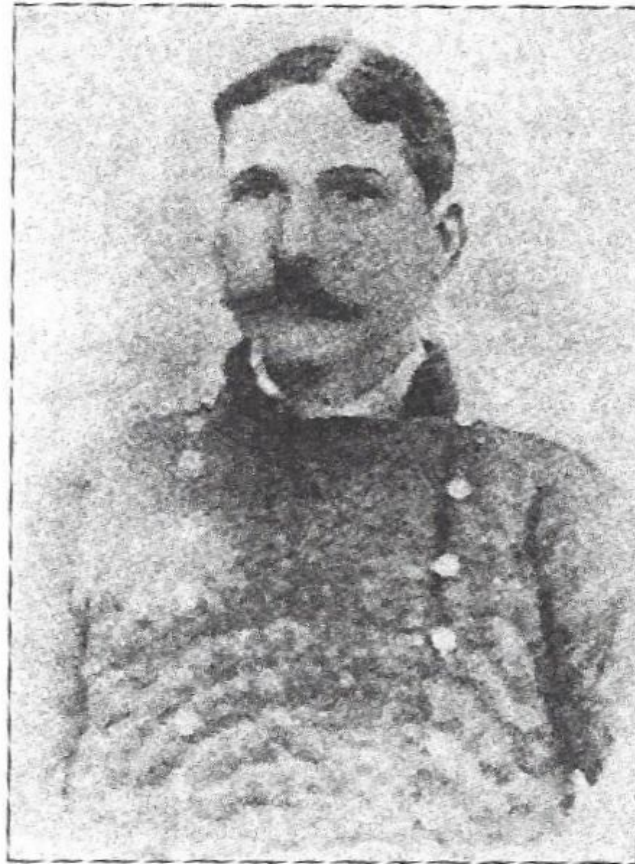
¹⁾ Procesul-verbal din 7 august 1987, înregistrat la Muzeul Național de Istorie și Arheologie Constanța cu nr. 1008/22,08,1987 sub semnătura conducerii muzeului, în Anexa 4 sunt incluse 7 dosare care cuprind actul de donație către Primăria comunei Topalu și alte documente, pag. 57

²⁾ Au apărut în presa locală din anii 2005 și 2006, articole și interviuri cu erori de informație privind donațiile Dr. Gheorghe D. Vintilă (Revista Tomis-februarie 2005, ziarul Telegraf-27 aprilie 2006, ziarul Ziua (supl.) de Constanța-2 octombrie 2006, ziarul Telegraf-7 și 13 decembrie 2006).

³⁾ Din totalul de 228 de lucrări ale donației sunt expuse de câțiva ani în Muzeul Dinu și Sevasta Vintilă din Topalu doar 106 opere (93 pictură, 2 grafică, 11 sculptură). Aceștia li s-au adăugat, drept substitut (!) 35 lucrări de pictură din patrimoniul Muzeului de Artă Constanța, care nu au nici o legătură cu donația Dr. Gheorghe D. Vintilă.

**DOCTORUL
GHEORGHE D. VINTILĂ
DONATORUL**

Nicolae Cheleş Vintilă
bunicul donatorului

Institutorul Dinu Vintilă
tatăl donatorului

Sevasta Vintilă
mama donatorului

Gheorghe D. Vintilă, elev al
Liceului Sf. Sava, 1912

Gheorghe D. Vintilă,
student la medicină, 1920

Gheorghe D. Vintilă,
elev al Liceului Sf. Sava, 1915

Gheorghe D. Vintilă,
medic, 1928

UN MUZEU DE ARTĂ LA TOPALUI

În cea de-a doua parte a anului 1957, medicul Gheorghe D. Vintilă din București solicită Ministerului Învățământului și Culturii inventarierea celor 340 de opere și recunoașterea colecției sale ca instituție de utilitate publică, ce ar fi urmat să beneficieze de un statut similar colecțiilor Mișu Weinberg, Ion Minulescu, K.H. Zambaccian ș.a. din București.

Demersul ministerului s-a oprit la inventarierea lucrărilor, făcută în casa sa din str. Kuibășev (fosta Lahovari) nr. 7, la finele anului 1957, de către un grup de specialiști din Muzeul Național de Artă al României, asistat de către delegatul Direcției Artelor Plastice din ministerul menționat, inspectorul Petre Oprea¹⁾.

Dificultățile organizării colecției în apartamentul dr. Vintilă care trebuia deznaționalizat, conduc spre o întârziere de aproape doi ani. După oboseitoare tergiversări, doctorului Vintilă nu i s-a înmănat nici măcar inventarul întocmit.

În vara anului 1959, aflat în concediul pe care-l petrecea an de an în comuna sa natală, Topalu, dr. Vintilă se întâlnește, la unicul restaurant din centrul localității cu Ion Nicolăescu, primvicepreședinte al Sfatului Popular Regional Dobrogea, Dumitru Fălticeanu, adjunct al Secției de Învățământ și Cultură a aceleiași instituții, Ion Dănilă, primarul comunei și Nicolae Gaidagi, președintele Cooperativei Agricole de Producție a Topalului.

Doctorul Vintilă - însoțit de către vărul său Constantin Dănilă din localitate - le-a relatat dezamăgirea suferită la București din partea ministerului, indiferența acestuia față de oferta sa, enunțând ideea că ar fi dispus să doneze Primăriei Topalu o parte importantă din colecție, dacă i s-ar pune la dispoziție o clădire corespunzătoare.

Enunțul a fost primit cu entuziasm și promptitudine de către cei prezenți, demonstrate prin aceea că în mai puțin de un an, în 28 august 1960 are loc inaugurarea Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă, în aceeași lună în care actul de donație a fost emis.

Dacă Ion Nicolăescu a preluat grija obținerii aprobărilor necesare, ceilalți trei componenți ai grupului, Fălticeanu, Gaidagi și Dănilă, s-au ocupat de repararea clădirii²⁾ în care ființase cooperativa agricolă de producție (mutată într-un sediu nou), de dotarea imobilului cu cele necesare unui interior de muzeu, de transportul celor 228 de opere de la București la Topalu. Inventarierea operelor a fost făcută de către pictorul Constantin Georgescu-muzeograf și directorul școlii din localitate Petre Balmuș. Dealtfel, soția acestuia, Maria Balmuș a fost primul custode al muzeului în următorul an.

Delegat de către Muzeul Regional de Arheologie Dobrogea, din Constanța, pictorul Constantin Georgescu, proaspăt absolvent al Institutului de Arte Plastice "Nicolae Grigorescu" din București, muzeograf al acelei instituții, s-a ocupat de expunerea operelor într-un circuit concordant succesiunii autorilor, aparținând ultimilor ani ai secolului al XIX-lea și primei jumătăți a celui

¹⁾ Petre Oprea, *Jurnalul unui inspector de la Direcția Artelor Plastice (1957-1958)*, Ed. Tehnică și Agricolă, București 1996, p. 68.

²⁾ Imobilul a aparținut învățătorului Dinu Vintilă, pe care acesta l-a vândut în 1914, la plecarea familiei din comună.

de-al XX-lea. Expunerea a fost supervizată și corectată de către sculptorul Oscar Han, prezent în comună pentru inaugurarea muzeului, cu câteva zile înaintea evenimentului.

Odată deschis, muzeul a funcționat un an prin grija primăriei, a C.A.P. din comună și cu sprijinul Muzeului de Arheologie Dobrogea.

În mai 1961 s-a înființat Muzeul de Artă Constanța, mai întâi ca secție a celui de arheologie. Din noiembrie 1961 a devenit instituție independentă, cu statut juridic și cont în bancă.

Printr-o comunicare din 1962, a Secției de Învățământ și Cultură din Sfatul Popular Regional Dobrogea, adresată Muzeului de Artă Constanța se stipulau obligațiile acestuia față de Muzeul Dinu și Sevasta Vintilă din Topalu (socotită din acel moment secție a Muzeului de Artă Constanța): susținerea tuturor cheltuielilor administrative, întreținerea clădirii, reparații etc. și salarizarea personalului; pentru toate acestea i se acordau muzeului constănțean, sumele necesare cuprinse în bugetul propriu. Totodată îi reveneau atribuții privind grija pentru conservarea patrimoniului muzeului din Topalu, patrimoniu care nu făcea și nu face însă gestiune comună cu cel al Muzeului de Artă din Constanța, ci este doar custodie, el fiind proprietate a Primăriei comunei Topalu, după cum actul de donație menționează¹⁾.

Organizarea muzeului în cele 5 încăperi ale imobilului a necesitat etalarea în 1960, pe două rânduri a 180 opere de pictură și 32 de grafică, susținute de acroșe metalice și șnur de bumbac. Cele 16 sculpturi erau prezentate pe socluri din lemn îmbrăcate în pânză de sac. În 1962 am înlocuit acroșele cu rilogă metalică și am îmbrăcat soclurile cu furnir de paltin.

Suprafața expozabilă a muzeului a fost extinsă în 1963 prin construirea, în regie proprie a unei încăperi, sub primariatul lui Ion Dănilă care a sprijinit cu sârguință efectuarea construcției. În această nouă încăpere, numită de dr. Vintilă "Sala Piki", am etalat cele 12 opere de Th. Pallady și 13 de Gh. Petrașcu. În 1975, profesorul Ion Bârzan fiind primar s-a implicat în acțiunea noastră de extindere a spațiului cu încă 7 încăperi în continuarea vechii clădiri; 6 săli au fost folosite pentru expunerea lucrărilor pe un singur rând, iar cea de-a 7-a a fost dedicată donatorului după moartea acestuia. În vitrine și biblioteci s-au expus: cărți de medicină semnate de dr. Gh. D. Vintilă, articole proprii apărute în presă sau în manuscris, acte, diplome, decorații, fotografii, obiecte, arhivă personală.

Prima acțiune pentru cunoașterea patrimoniului muzeului (dincolo de comuna Topalu) a fost organizarea expoziției "Selecțiuni din colecția Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă-Topalu" deschisă în decembrie 1965 în sălile Muzeului de Artă Constanța. Ea a fost itinerată în anul 1971 la București, în Rotonda Ateneului Român și în muzeele de artă din Bacău, Brăila și Galați.

Dar opere din patrimoniul muzeului au fost - începând din 1964 și continuă să fie prezente (ultima a avut loc în 2005 - Petre Iorgulescu Yor) în mari retrospectivă sau expoziții tematice organizate de către Muzeul Național de Artă al României din București și muzeele de artă din: Constanța, Cluj, Bacău, Brăila ș.a.

¹⁾ Proprietatea este statuată nu numai prin actul de donație ci și prin implicarea primarilor care s-au succedat, în numeroase acțiuni ale muzeului dintre care exemplificăm două (pag. 54,55)

Unele dintre lucrări au figurat în ansambluri de artă românească organizate peste hotare: Hимера аpei de Paciurea - Londra; Femeie în gri de Al. Ciucurencu - Viena, Zürich, Berlin, Varșovia; Femeie pe gânduri și Flori de Gh. Petrașcu - Roma și Bonn; Flori de castan, Vas cu margarete, Flori și banane, Natură moartă cu statueta de Th. Pallady - Paris, Marsilia, Bordeaux, Moscova ș.a.

Fișele lucrărilor înserate în catalogul inclus acestui volum consemnează, cu acribie aceste participări.

Sărbătorirea celor zece ani de existență a Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă, considerată printre primele nuclee muzeale create în mediul sătesc și în orice caz prima pe țară ca valoare patrimonială a fost un mare eveniment ce a avut loc în luna august a anului 1970. La această sesiune jubiliară au participat 50 de persoane, directori și muzeografi ai unor muzee județene din țară (Craiova, Oradea, Tulcea, Iași, Brașov, Ploiești) și ai Muzeului Național de Artă din București: Marcela Bădulescu-director adjunct, Georgeta Peleanu-șef secție artă românească și criticii de artă Barbu Brezeanu, Radu Bogdan, Radu Ionescu, Petre Oprea, Mihai Drișcu, Mircea Grozdea precum și colecționarii dr. Aurel Siligeanu și Mișu Weinberg. La această festivitate - ca și la inaugurarea muzeului din 28 august 1960 - au luat parte săteni din comună ca și rude ale donatorului.

Din 1972 cea de-a șasea încăpere (din aripa nouă a clădirii) prezintă 13 lucrări de pictură contemporană, semnate de 13 artiști participanți la primul simpozion de pictură pe care Muzeul de Artă Constanța l-a organizat în colaborare cu Primăria, CAP din comună și Uniunea Artiștilor Plastici din București, care a hotărât componența grupului ce a lucrat 2 săptămâni la Topalu¹⁾.

În protocolul încheiat între părțile organizatoare s-a stabilit ca operele care vor rezulta la finalul acestei documentări să rămână în proprietatea Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă din comuna Topalu adăugându-se celor 228 de lucrări cu numerele de inventar de la 229 la 241.

Muzeul din Topalu a fost condus în primul an de existență de Maria Balmuș și Nuța Herța. Acestora le-au urmat: Maria Carșic și Nuța Herța; Ioana Gaidagiu și Elena Piscică; profesorul de istorie Cornel Stavru și Elena Preda până în 1968. Din acest an muzeul este condus de către gestionarul muzeu-custode sală Maria Buzatu care asigură toate cerințele de prezentare a muzeului, de ghidaj pentru grupuri, de supraveghere a stării de sănătate a lucrărilor cât și de asigurare a cerințelor administrative impuse de buna funcționare a acestei instituții.

Încă din anul 1962 am acordat o mare atenție conservării patrimoniului, încercând asigurarea unui climat corespunzător. Sălile muzeului au fost dotate cu termohigografe care înregistrează zilnic temperatura și umiditatea spațiilor; s-a procedat la desființarea beciului pe care clădirea îl avea sub prima sală de expunere. Cu ajutorul specialistului restaurator al Muzeului de Artă București - pictorul Gheorghe Zidaru s-a verificat starea de conservare a operelor. În etape succesive, începând cu anul 1963 s-a procedat la restaurarea unor opere care prezentau unele mici deteriorări (așa cum fuseseră achiziționate).

Tot în acei ani s-a procedat la evaluarea, apoi la reevaluarea operelor, căci în actul de donație nu au fost evaluate.

¹⁾ *Catalogul Simpozionului 1972 a fost elaborat de către muzeograful Doina Păuleanu, pag. 99*

De-a lungul anilor 1962-1966 s-au înlocuit ramele vechi, deteriorate ale operelor de pictură, cu rame noi, executate la Întreprinderea „Decorativa” din București specializată pentru dotări necesare muzeelor, pag. 56. Tot aici s-au confecționat și etichetele.

Imobilul muzeului era dotat la început cu sobe de teracotă. În câteva dintre iernile grele s-a procedat, mai întâi, la gruparea tablourilor în două încăperi. În alte ierni ele au fost conservate - în acest anotimp - în depozitele Muzeului de Artă Constanța. După 1966 s-au introdus calorifere, racordate la centrala termică a Cooperativei Agricole din comună, rezolvându-se astfel asigurarea unei temperaturi constante. Muzeul de Artă din Topalu a fost dotat după 1990 cu centrală termică proprie, din păcate nefuncțională în ultimii ani.

În 1963 am editat un pliant de popularizare a Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă, proiectat de către pictorul Silviu Băiaș, pag. 97.

Caliopi Olaru, muzeograf al Muzeului de Artă Constanța, a elaborat în 1967 primul catalog al muzeului Dinu și Sevasta Vintilă Topalu: 56 pagini, format 16/15 cm, prezentarea grafică Silviu Băiaș, tipărit la I.P. Tiparul București, pag. 98.

Florica Postolache (Cruțeru) a semnat Catalogul jubiliar al muzeului redactat în 1970 cu prilejul sărbătoririi celor 10 ani de existență; 80 de pagini, format 22/21 cm, prezentarea grafică Gheorghe Matei, fotografii Mariana și Florin Dragu, tipărit la Arta Grafică București. În sfârșit, în 1982 am elaborat al 3-lea Catalog al Muzeului din Topalu, autor Florica Cruțeru, 146 de pagini, format 22/21 cm, macheta artistică Gheorghe Matei, fotografii Radu Braun, tipărit la Arta Grafică București, pag. 98,99. În acel an Muzeul de Artă Constanța a fost reorganizat (după cutremurul din 1977) într-o clădire nouă din Bd. Tomis nr. 84. Cu acel prilej am folosit-8 lucrări din colecția Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă Topalu-câte una de maeștrii: Theodor Pallady, Nicolae N. Tonitza, Gheorghe Petrașcu, Francisc Șirato, Vasile Popescu, Alexandru Ciucurencu, Lucian Grigorescu, Nicolae Dărăscu.

Catalogul din 1982 a fost ultima lucrare, după care nu s-a mai publicat absolut nimic pentru valoroasa zestre a Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă Topalu. El prezintă la finalul său, sintetic, întreaga colecție a dr. Gheorghe D. Vintilă cuprinzând 340 de opere după cum urmează: catalogul celor 228 de lucrări proprietate a Primăriei comunei Topalu; lista lucrărilor donate de dr. Vintilă în 1961 Muzeului de Artă Constanța (47 opere); tabelul operelor achiziționate de noi de la dr. Vintilă în anii 1962-1972, pentru Muzeul de Artă Constanța (65 de opere). La final sunt incluse și cele 13 lucrări rezultate din Simpozionul „Topalu '72”.

Între anii 1962-1980 au figurat, pe timpul verii, mari panouri de popularizare a muzeului din Topalu, amplasate la punctul numit „Hanul Morii”, acolo unde D.N. București-Constanța întâlnește, spre dreapta, șoseaua de câțiva kilometri asfaltată, ce conduce spre Topalu și cetatea Capidava. Panoul a avut ca imagine cunoscutul Cap de fetiță de N.N. Tonitza, proprietate a Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă Topalu.

La 8 iulie 1978 a încetat din viață donatorul dr. Gheorghe D. Vintilă, care în ultimii 9 ani de viață a fost muzeograf principal al Muzeului de Artă Constanța, în concordanță cu drepturile legitime de donator. Atunci, în 1978, la decesul său, nu am primit aprobarea înhumării în curtea muzeului din Topalu, potrivit dorinței

nu am primit aprobarea înhumării în curtea muzeului din Topalu, potrivit dorinței sale scrise, firească de altfel. El a fost reînhumat în 1997, de către Muzeul de Artă Constanța, împlinindu-se în sfârșit, vrerea donatorului.

Mormântul acestuia, străjuit de bustul său în bronz realizat, încă din timpul vieții, de către sculptorul Oscar Han, se află acum în curtea Muzeului Dinu și Sevasta Vintilă, pe care dr. Vintilă l-a ctitorit. Îi mai lipsesc busuiocul și candela electrică, după dorința formulată în scrisoarea sa olografă ce ne-a fost adresată în 1977, pe care volumul nostru o prezintă, pag. 150.

Așezarea geografică a comunei, pe malul Dunării, la numai câțiva kilometri de cetatea Capidava, asigură un flux sporit de vizitatori, în timpul verii - când în șantierul arheologic de importanță națională al cetății se lucrează - și definește comuna ca centru cultural de un deosebit interes.

În cei 46 de ani de existență, Muzeul Dinu și Sevasta Vintilă din Topalu a devenit - pentru Dobrogea și nu numai - o instituție de referință a pitoreștii comune, locul de naștere al doctorului Gheorghe D. Vintilă - DONATORUL.

PROCES-VERBAL

Incheiat astăzi 25 decembrie 1972

Subsemnații Dănilă J.-primar al comunei Topalu și Buzatu Maria -magazioner la Muzeul de Artă Dinu și Sevasta Vintilă Topalu au procedat la verificarea lucrărilor de artă aparținând comunei Topalu- donație a Dr.Vintilă Gh. existente în muzeul din Topalu,confirmând existența a 228 lucrări pictură,sculptură și grafică.

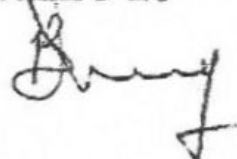
Lucrările sînt în păstrarea muzeului din Topalu,care are în grija sa conservarea acestora.

Din partea Sfatului Popular
al comunei Topalu

DĂNILĂ J.-

Din partea Muzeului Topalu

BUZATU M.-

Așa cum se vede inventarul s-a făcut în prezența primarului din comuna Topalu, ca exemplu de implicare a acestuia în acțiuni care priveau patrimoniul muzeului, proprietate a primăriei.

DE CE AM ALES COMUNA TOPALU?

Am fost întrebat deseori de ce am donat cele 228 de lucrări de pictură, sculptură și grafică – adunate de-a lungul a patruzeci de ani de febrilă activitate de colecționar – tocmai Primăriei comunei Topalu. De ce am ales tocmai Topalu pentru împlinirea visului meu de a deschide și permanentiza un muzeu sătesc de artă în Dobrogea? De ce, dată fiind izolarea Topalului, lateralitatea sa față de căile cele mai la îndemână? Am ales Topalu din rațiuni sentimentale, pentru că el reprezintă obârșia neamului meu. Stră-străbunii mei s-au născut la Topalu, ei fiind continuatori ai locuitorilor stabiliți aici în cine știe ce veac îndepărtat. Satul a fost, de când se știe, românesc. Părinții mei, Dinu și Sevasta Vintilă, s-au numărat printre animatorii culturali ai comunei, de numele lor fiind legată construirea primei școli primare din sat, înființarea bibliotecii, a căminului cultural, a primei cooperative sătești. Prin șezătorile și serile de teatru pe care le organizau, ei au reușit să deschidă și să întrețină gustul pentru frumos al topolenilor. Donând colecția mea Topalului am dorit să continui și să întregesc opera lor de ridicare a comunei, să contribuie și eu la consolidarea unei tradiții culturale aici, pe acest meleag dobrogean. Muzeul de artă (cu sediul în casa care a aparținut părinților mei, al căror nume muzeul îl și poartă), a polarizat interesul unui mare număr de turiști români și străini, dornici să-și bucure ochii și sufletul cu frumusețile picturii unor mari artiști români. Din 1930, când am început să colecționez, opțiunea mea s-a îndreptat spre acele lucrări în care era oglindit peisajul dobrogean, marea cu nesfârșitul ei mister, de la Șirato, Ștefan Dimitrescu, Tonitza, Ștefan Popescu, Sabin Popp până la Ghiță, Bunescu, Ciucurencu și la mai tinerii Bițan, Almășanu, Crăciun, Piliuță ș.a.

Spațiul expozițional s-a mărit cu încă o sală de mari proporții și se va extinde, prin îmbogățirea patrimoniului cu lucrări de artă contemporană. Muzeul are 12 pânze semnate de Pallady, 13 de Petrașcu, 18 de N. Tonitza, 10 de N. Dărăscu, 8 de C. Ressu ș.a., adunate de mine în timp...

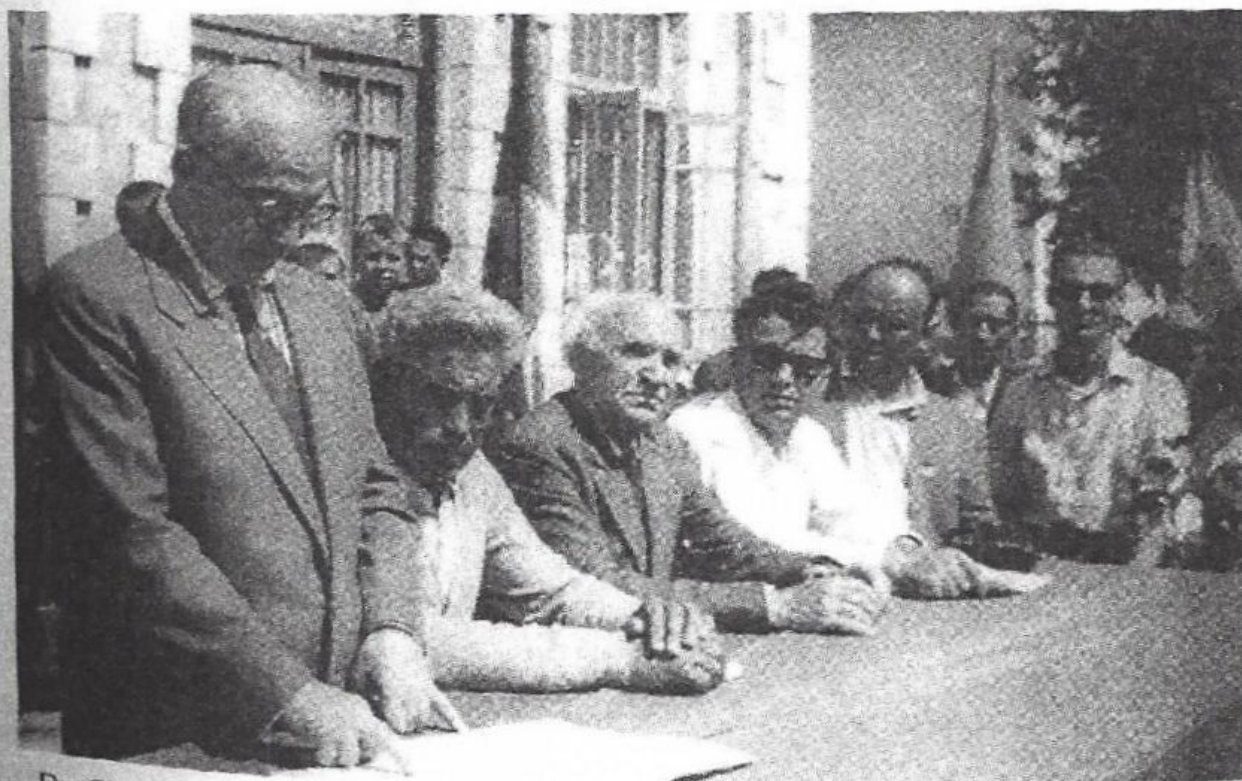
În iarna anilor 1965 și 1971 o mare parte din patrimoniul artistic al muzeului s-a constituit în expoziția „Selecțiuni din colecția muzeului Dinu și Sevasta Vintilă” și a figurat pe simeza Muzeului de Artă Constanța, a Ateneului Român din București, apoi în muzeele din Brăila, Galați și Bacău, intrând astfel într-un circuit al cunoașterii.

Dr. Gheorghe Vintilă
Tomis, An 7, nr. 2, 1972

**FESTIVITATEA INAUGURĂRII MUZEULUI DE ARTĂ
"DINU ȘI SEVASTA VINTILĂ"
28 AUGUST 1960
LA CARE A PARTICIPAT TOATĂ POPULAȚIA COMUNEI TOPALU**

Sățenii din comuna Topalu ascultând discursul dr. Gheorghe D. Vintilă
28 august 1960

Dr. Gheorghe D. Vintilă rostind discursul de inaugurare a Muzeului "Dinu și Sevasta Vintilă" Topalu, 28 august 1960. Al doilea din stânga sa, sculptorul Oscar Han

1970. Topalu. La 10 ani de la constituirea muzeului "Dinu și Sevasta Vintilă".
De la stânga la dreapta: pictorul Mircea Vărzaru, Elena Preda - supraveghetor muzeu,
Marcela Bădulescu - director adjunct al Muzeului Național de Artă București, Georgeta
Peleanu - șef secție artă românească, Mișu Weinberg - colecționar București. Rândul
doi: Ion Dănilă - primarul comunei. În spate Dumitru Vernea adjunct al Comitetului
Județean de Cultură, Dr. Vintilă și Steliana Neagu - muzeograf la Muzeul de Artă
Constanța

1976. În stânga dr. Vintilă invitat al grupului de scriitori din București și Constanța, printre care: Virgil Teodorescu, Marin Porumbescu, Aurel Dumitrescu, Constantin Novac, Ion Motoc, Octavian Georgescu, profesorul Ion Bădică ș.a.

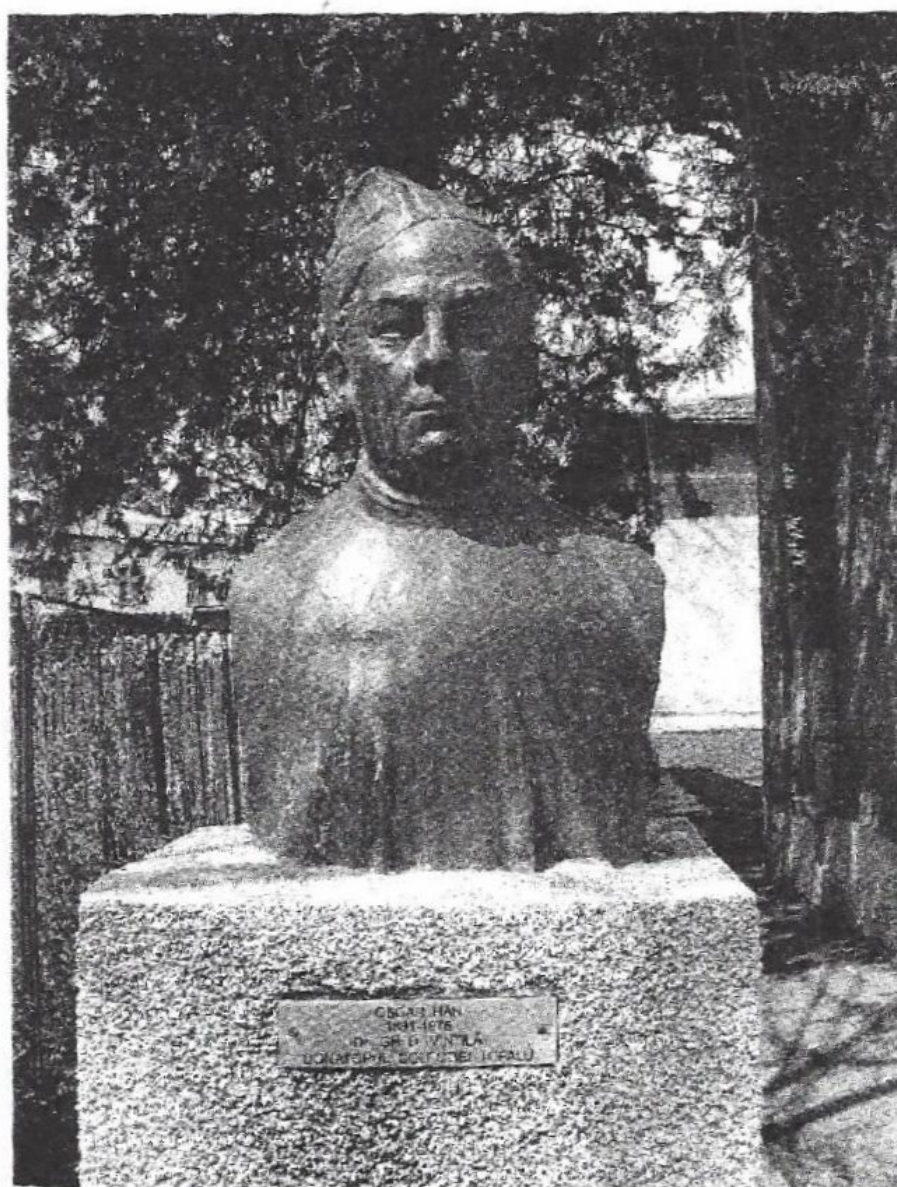

1976. Cenaclul Uniunii Scriitorilor din Constanța în Muzeul Dinu și Sevasta Vintilă din Topalu cărora le vorbește donatorul. În stânga poetul Grigore Sălceanu, scriitorul Traian Coșovei, poetul Octavian Georgescu. În dreapta poetul Aurel Dumitrescu și profesorul Ion Bădică

P.S

Avere ca în mormântare o să
fie simplă - fără discursuri -
cu câteva buchetă cu Ruskoce -
floarea pe care am iutest-o foarte mult.

OS

Bustul dr. Gheorghe D. Vintilă de Oscar Han așezat în 1997 pe mormântul său din curtea muzeului pe care l-a ctitorit.